

Ние, които следъ 9 юни мислеме, че подкрепяме едно дѣло на българската демокрация (к. н.); ние, които въ този моментъ — нека ви го кажа откровено — съ честь и достоинство отстояваме национални позиции, питамъ ви азъ, ние ли сме противъ българската държава?)*

Г. г. народни представители! Ако ние бѣхме противъ българската държава, ние нѣмаше да следваме единъ методъ на разбирателство, единъ методъ на съотношение, който изключава всѣкакви насилийски действия.**) Отъ 1919 г. до 1923 год., бихъ казалъ азъ, имало ли е поне единъ случай, когато българското учителство, организирано въ своята собствена организация, да не е взело решително участие въ защита на българската държава (или по-точно казано, въ защита на българската буржуазия б. н.?). Азъ бихъ дори отишъл и по-далечъ. Азъ бихъ припомнилъ, че знаменития позивъ, който бѣ издаденъ срещу намѣсата на България въ общеевропейската война, за зла или добра честь, намѣри своето скривалище въ организацията на българското народно учителство. (Значи, съюзния домъ е билъ „скривалище“, т. е. единъ видъ конспиративно гнѣздо, което хептень не е въ духа на една „неутрална“ професионална организация. Б. н.) Никога и въ никой случай ние не сме следвали единъ методъ на насилие, единъ методъ, който създава вѫтрешно неспокойствие на страната, единъ методъ, който иска да разреши голѣмитѣ социални и политически проблеми чрезъ въоръжено въстание и чрезъ единъ държавенъ превратъ.

Насъ дори ни обвиниха въ последно време, че сме се большевизирали. Е добре, господа, ако нашата намѣса срещу большевишкия методъ на действие въ нашата страна не съществуваше, азъ се съмнивамъ, дали вие и ние бихме били на тѣзи депутатски скамейки (к. н.)... *Дори вие, които днесъ управявате, въ 1922 год. не можехте да предприемете нито едно действие безъ участието на БУС — не само безъ неговото морално, но даже и безъ неговото материално участие въ събитията отъ 1922 г.“* (к. н.).

*) Събранието въ „Свободния театъръ“ бѣ чисто партизанско: то бѣше едно отъ срѣдствата за компрометирането и свалянето на дружбашкото правителство и бѣ дѣло на „Черния блокъ“. Г-нъ Негенцовъ икономисва истината, като казва, че БУС се намѣсили въ това събрание, за да защити академическата свобода на университета. Презъ управлението на Демократическия говоръ и на Народния блокъ, явна и тайна полиция нѣколко пъти нахлуваща въ университета, малтретираше и разгонваше събранията на народните студенти; секретарът и още десетки студенти отъ БОНСС бѣха интернирани и малтретирани отъ полицията, обаче „неутралния“ БУС не се намѣси нито въ единъ случай, за да защити флагrantно нарушената академическа свобода и университетска автономия. Защо ли? — Сигурно, защото е „неутраленъ“, „свободенъ“.

**) Л 9 юни, г-нъ Негенцовъ, въ подготовката на който взехте активно участие и на 10 юни му дадохте пълното си съдействие, не бѣше ли насилийски актъ? Авт.